

Ulla Gustafsson

Glasutställning på Drejeriet

På Drejeriet i Östersund ställer Ulla Gustafsson ut sin glaskonst. Drejeriet är ett nischat galleri med fokus på konsthantverk. De firar nu 30 år och har förutom att driva en butik även galleriverksamhet där många konsthantverkare genom åren visat upp sina verk för den jämtländska publiken. Gustafsson har byggt upp utställningen genom att gruppera glasobjekten i olika installationer på väggar, i taket och på podier. Konstverken har genom denna uppbyggnad en stark rumslig koppling. Mellanrummet och distansen, eller kommunikationen mellan verken, bränner och skaver. Väggarna har klätts med glas kombinerat med organiska material. Glaset ser mjukt och formbart ut, fast det är just det motsatta.

Verken på väggarna är spirituella. Estetiken påminner om religiösa bilder som används vid rituella ceremonier, öppna och fria riter som kan tänkas hylla allt från new age till mera traditionella religioner. Det finns yttre hot i form av utspridda fläckar av droppat glas som gör intrång i den paradisiska världen. Kanske handlar det om miljöhot eller andra metaforer för det mörka. I utställningen finns även ett glasberg, kanhända det smältande isberget, ihopsatt av bland annat ametiststenar. Skulpturen blir som en totempåle för det vackra i glaset, glädjen och det förföriska i formen och materialet. Men även det smygande hotet.

Utställningen är mångbottnad och tillför många tankar. Det kan handla om processer. Med spännande materialmöten där glasets skörhet blandas med dess begränsningar tillsammans med det organiska. Det kan också handla om miljögifter, växthuseffekten eller ett rop på hjälp upp till något större. Att något eller någon måste lösa världsproblemen. Gustafsson bearbetar sitt material så till den grad att det i slutändan tycks gå emot den egna naturen. Glaset hänger skenbart mjukt på väggen, nästan som formskum som pressats till ett snöre. Runda glasbubblor med vatten inuti har satts ihop med pinnar och eltejp. Resultatet blir en form som påminner om blåstång.

Gustavssons utställning kan vara en kommentar att värna om naturen och allt det som kommer in i jorden som artificiella material eller det som blir olja på vatten. Att arbeta med glas med hennes experimenterande tillvägagångssätt är modigt och nytänkande. Långt ifrån publikfriari. Det personliga uttrycket tilltalar mig mycket. Glaspölarna är flottiga och krävande, de smetar av sig i utställningen. Det spontana varvas med det kontrollerade uttrycket och jag blir ännu en gång tagen av Gustavssons mångfald och uttryck som tar hennes konst vidare och utvecklas vid varje utställning.

Text och foto: Linda Petersson

Volym 2017-05-17